

‘Una utilitat del tripartit va ser que si CiU no hagués estat a l’oposició, en Mas no seria independentista’

ALBERT SOLER GIRONA

Ser independentista és de provincians, com he llegit que diu una model catalana?

Al revés, és ser modern, sensat, i obert de mires cap al món. El que és provincià en aquests moments és ancorar-se en els sistemes que no funcionen.

Observo que ERC posa molt l'accent en els motius econòmics i socials per a la independència. Els sentiments han deixat de ser importants?

També ho són. Però hi ha molta gent que ha arribat a la independència no perquè sentimentalment hagi desitjat un projecte estat propi, sinó per qüestions pràctiques. Nosaltres, els que som independentistes també per raons sentimentals, entenem perfectament que hi hagi aquest posicionament cap a l'independentisme per altres vies més... racionals o més pràctiques. Entenem l'independentisme com un instrument per arribar a una situació millor, per tant entenem i ens agrada que la gent hi arribi també per aquests altres motius.

L'etapa dels Carod, Benach, etc., va ser al final positiva o negativa, per a ERC?

Positiva, sempre.

Vol dir?

Sí, penso que si som on som és en bona part pel pes històric que té ERC a sobre les espatlles, i això inclou tothom que ha passat per aquest partit. És cert que hem d'assumir la nostra responsabilitat, i no discuteixo que potser ens hem equivocat en moltes de les decisions que hem pres. Però si mirem l'evolució històrica amb certa perspectiva, penso que hi hem guanyat.

Però vostè, aleshores un militant d'ERC, què pensava en aquella època dels pactes amb ICV i el PSC?

Ho veia positivament. Més enllà de la gestió de govern, que va ser molt positiva per al país -podríem parlar estona de lleis i projectes que van iniciar aquells tripartits i que malauradament ara s'estan desmantellant-, va servir per integrar una part de la població de Catalunya en la preocupació del govern, en entendre que a la Generalitat s'hi decidien les coses que els afectaven. I va servir també per portar el PSC davant la realitat, que es veïés que al govern de l'Estat hi ha una paret fins i tot quan governen els seus socis -o el seu partit- el PSOE. Segurament aquest és un dels condicionants que ens han portat on som ara. Probablement si CiU no hagués estat a l'oposició aquells anys, avui en Mas no seria independentista.

Assegura Mas que anirà tan lluny com vulgui el poble de Catalunya: això és lluny o a prop?

Dependrà del poble de Catalunya. Nosaltres apostem perquè el camí sigui curt però intens, i que ens porti en un horitzó que és la independència. Si lluny vol dir tenir un estat propi, nosaltres caminarem al costat de qui ho vulgui, també del president Mas si convé.

Terricabras deia aquest dia que en Mas no s'ha tirat a la piscina sinó que li han tirat. Ho creu així, vostè?

L'hi han empès, sí. El gran ensenyament d'aquest procés és que quan la societat civil es mobilitza i vol, pot. I aleshores els partits polítics no tenim més remei que seguir el que marca la societat, si no volem quedar desplaçats. Al president la gent l'ha empès i l'ha acabat llançant a la piscina, així que ha hagut de començar a nedar. I està bé que sigui així.

Creu que si pogués, tiraria enrere?

No puc saber-ho, no estic dins del seu cap. El que espero és que no ho faci.

El seu suport a CiU després del 25-N seria incondicional?

Seria amb condicions, i la primera és el nostre full de ruta cap a la independència. Després ja parlarem de les "polítiques del mentrestant", però tenint clar un full de ruta que marca l'any 2014 com a data per assolir la independència. Qui comparteixi aquest plantejament tindrà el nostre suport. Si no, no.

Junqueras, a Tribuna de Girona, no ho feia tan llarg. Parlava d'"hores".

Un president català, fundador d'ERC, va proclamar la independència de Catalunya des del balcó de la Generalitat hores després d'unes eleccions municipals, així que si tinguéssim majoria absoluta seguiríem el mateix model. Primer hi hauria una declaració del president i després tot un procés perquè el poble ho referendés. Si tinguéssim majoria absoluta no trigariem hores sinó probablement minuts, a sortir al balcó. Estaria content amb una majoria absoluta de CiU, si servís per anar cap a la independència?

No, perquè seria un xec en blanc. Significaria que CiU podria fer el que volgués durant el procés, i com que no les tenim totes ni estem segurs que el procés avancés cap on volem, és necessari que no obtingui aquesta majoria absoluta i que ERC sigui la segona força al Parlament.

Quin seria el proper pas si CiU i ERC obtinguessin junts una majoria absoluta?

Primer aprovar el full de ruta que li deia, que quedi clar on anem i com hi anem. De fet, això és el primer que s'ha de fer en aquesta nova legislatura, sigui quin sigui el resultat electoral.

I si Espanya s'avé a un generós pacte amb Catalunya: millor finançament, seleccions esportives, Eurovegas si cal...?

Arribaria tard. En aquests moments qualsevol oferta arriba tard, perquè ara ho volem tot. Han tingut 300 anys, i especialment les últimes dècades, per fer que ens sentíssim còmodes en un projecte d'Estat espanyol i no ho han aconseguit. La gent ha dit "ja n'hi ha prou" i per tant no hi ha ofertes que valguin.

El seu lema electoral és "Un país nou per a tothom". També per a qui no el vol?

Evidentment. Hi ha gent ara unionista, partidària de mantenir-se en aquest projecte que és Espanya, però un cop assolida la independència seran ciutadans de Catalunya amb tots els drets i deures. I segur que, llavors, convençuts i satisfets de ser-ho.

Doncs actualment hi ha independentistes que escridassen o intenten agredir periodistes de la Cope o polítics populars i de Ciutadans.

No m'agrada que s'escridassi ni s'insulti ningú. Els catalans hem d'explicar el nostre projecte, tenir clar quin és el nostre horitzó i deixar córrer totes les bestieses que ens diguin o les amenaces que se'ns facin. Ens hem de limitar a exposar un discurs constructiu, que el tenim. Hem de tenir clar que no anem en contra de ningú, no anem en contra d'Espanya, en tot cas ens confrontem amb el govern de l'estat espanyol, però no amb els espanyols. És exagerat el temor a una intervenció militar espanyola?

Sí, dins la UE és impossible una intervenció militar a Catalunya.

Quina és la vacuna contra el discurs de la por?

Contra el discurs de la por, arguments. Arguments, dades, il·lució i un projecte claríssim.

Per què m'haig de refiar del que diu vostè quan pinta una Catalunya independent idíl·lica, i no del que diu el PP, quan la pinta arruïnada i fora de la UE?

Nosaltres aportem dades, com que si no tinguéssim dèficit fiscal tindriem 16.000 milions d'euros més anuals, i això suposaria ser l'única economia del món occidental amb superàvit. Uns diners que es podrien destinar a protegir aspectes bàsics de l'estat del benestar, i a incrementar les pensions fins un 20%. O sigui, aportem arguments i dades perfectament contrastables. Si no fos així, pot estar segur que l'Estat espanyol ja hauria publicat les balances fiscals. Per tant, segur que tenim raó. Una altra cosa és que la gent es quedi amb la superfície o es deixi influir pel discurs de la por.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2012/11/16/utilitat-del-tripartit-que-ciu-no-hagues-loposicio-mas-no-seria-independentista/591117.html?utm_source=rss